

● ÚVODNÍK

Znát Boží slovo a Boží moc

Ježíš jim odpověděl: „Bloudíte, protože neznáte Pisma ani Boží moc.“ Mt 22,29

Pán Ježíš velmi často diskutoval s náboženskými vůdci své doby, kteří se snažili zpochybnit jeho božství a poslání od Boha. Zvláštní skupinu mezi těmito jeho odpůrci tvořili saduceové. Tito příslušníci náboženské a také politické elity velmi trvali na konzervativní věrnosti literě Zákona, byli vnějšně zbožní, ale vnitřně bez skutečného vztahu s Bohem. Přes své studium Zákona jim unikaly některé zásadní věci víry a dokonce odmítali tak zásadní věc, jako je vzkříšení z mrtvých.

Pán Ježíš, kterého se snažili nychytat na teoreticky vymyšlený příběh, reaguje překvapivým způsobem. Dříve, než jim odpoví, identifikuje důvody stavu, ve kterém se nacházejí. Je to neznalost Božího slova a Boží moci. Abychom nedopadli podobně jako saduceové, potřebujeme Boží slovo a Boží moc znát. Pojďme se podrobněji podívat, co tím mohl Pán Ježíš myslet. Pochopení a naplnění slov Pána Ježíše nás ochrání před blouděním.

Neznat Pisma může znamenat dvě věci. První znamená, že nevíme, co v Bibli vůbec je. To se určitě netýkalo saduceů, ale může se to týkat nás. Jsou křesťané, kteří věří několik let, ale celou Bibli nepřečetli. Některým se ztrácí velmi dobrý „zvyk“ číst Bibli každý den. Na počátku sboru bylo běžné, že lidé přečetli Bibli každý rok. Samozřejmě to samo nezaručuje, že ji známe a žijeme z Božího slova, ale bez znalosti Bible se nepohybuje. Na konci minulého roku jsem přijal, že mám vyzvat nás všechny, abychom přečetli Bibli alespoň jednou za tři roky. Pokud čteš s menší frekvencí, udělej rozhodnutí, že to změníš. A nezapomeň. Jak říká jeden z dlouholetých členů našeho sboru Petr Hrdina: Kdo při čtení své Bible chrní, nevyroste, ale krmí ☺.

Druhá možnost jak neznat Písmo, kterou trpěli pravděpodobně právě saduceové, je přistupovat k němu jako papoušek. Papoušek se může hodně naučit. Mluví, zapíská písničk-

ku. Ale nerozumí tomu, co říká. Můžeme znát to, co je v Bibli napsáno, ale nerozumět tomu a nevědět, jak to aplikovat. Podle Deut. 5,1 máme Boží slovo znát a zachovávat. Pokud čteme Bibli, posloucháme kázání, ale neaplikujeme to, co se dozvíme, tak to pro nás ztrácí význam. Nakonec nás přestane bavit číst Bibli a navštěvovat shromáždění. Nemá to smysl. Bůh ale říká věci, které máme aplikovat ve svých životech. Boží slovo mění naše

názory a naše jednání. Když čteme Písmo a dáme prostor Duchu svatému, pozveme Pána Ježíše a čerpáme ze zdroje milosti, kterou pro nás je, zakoušíme změnu a číst Bibli je pro nás dobrodružné a nasycující.

Můžeme také neznat Boží moc, a to také více způsoby. Může chybět proměna v našich životech. Pokud se v našem ži-

votě neděje vnitřní uzdravení, nepřijímáme jistotu spravedlnosti v Kristu, nemění se náš vztah k lidem a k okolnostem, tak neznáme Boží proměňující moc. Pusťme Krista do svých životů, dejme mu prostor. Stejně jako ve sboru v Laodikeji stojí u dveří a tluč. Otevřeme mu dveře do svého srdce?

Neznat Boží moc také znamená neznat divy a zázraky. Na konci Markova evangelia čteme, že vyhánění démonů a divy uzdravení budou běžné v životě církve. Viděl jsem zázraky a jsem za to vděčný. Ale viděl jsem jich méně, než je standard Božího slova a uvědomuji si, že znám Boží moc méně, než je Boží plán. Ale nevzdám to. Budu se modlit za nemocné a budu vyhánět demony. Protože Bůh to říká.

Nejsme na tom jinak než lidé v době, kdy Pán Ježíš chodil po této zemi. Potřebujeme znát prakticky Boží slovo a Boží moc. Nikoli jen jako informaci, ale jako realitu svého života. A mám pro sebe i pro vás dobrou zprávu. Bůh nám chce dát poznat obojí. Mluvme s ním o tom, věnujme čas a pozornost Písmu a počítejme s Boží mocí v našich životech a dejme Bohu prostor. A on bude jednat.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Ale“, říkám, a chci pokračovat, jenže mě zarazí proud rozhořčených slov, který končí výtkou: „To jsi křesťan“!? Někteří mi milí, vzdělání a jinak vstřícní přátelé mají ve věci jasno a jsou nekompromisní. Bud' si to myslíš stejně jako já, tedy správně, nebo jsi totální necita a nelida a rasista... Ano, jedná se o řešení krize s uprchlíky. Samozřejmě, že s nimi soucítím, potřebuji pomoc a ochranu, ale jenom otevřená náruč, nebo hranice to neřeší! Hodní lidé, kteří jinak odmítají křesťanství jako černobílé vnímání světa, se staví do role morálních soudců, kde je jenom ano a ne a „ale“ nemá místo. Raději se nehádám a modlím se. Také za příjezd alespoň té hrstky syrských křesťanů, o které už přes půl roku legální cestou usiluje Nadační fond Generace 21.

Nanda

www.kspraha.cz

April!

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Prorocství	2
Misijní kurz	3
Tábor Levitů	4
Dojmy z Izraele	6
Co bude dál?	7

Připravte se

„PŘIPRAVTE SE!“ Chci začít a začnu jednat v národě navenek, veřejně.

Bud'te svatí, bez vin a hříchů. (Nehřešit, ani zůstat v pocitu viny.)

Mějte lásku. (K Bohu – mezi sebou – k druhým.)

Bud'te plní a stále se naplňujte Duchem Svatým. (Abychom nebyli zmatení a v zoufalství)

Žijte více ve společenství (pospolitosti) otevření pro druhé, ke druhým, nelpěte

na svých věcech, dávejte rádi druhým a nekoukejte, komu dáváte. Více společenství, obecenství se svatými.

Poznámky: „Ztratí se vlažnost, polovičatost, mezipln. Bud' půjdeš naplno, nebo tě smete proud“.

„Bůh mi řekl, abych neřikal, že nás soudí, ale že je v tom Jeho ruka.“ Bůh řekl: „Má ruka povstává nad tímto národem.“

Bohouš Zapadlo, 6. 2. 2014,
večer modliteb a chval KS Praha Západ

● MISIE

Ukrajina 2015 – Evropský tábor

Poblíž ukrajinského města Rivne pomáhala letos parta českých křesťanů pořádat pro místní děti tzv. evropský tábor. Měl jsem to štěstí být jedním z nich, a rád bych vám podal alespoň stručnou zprávu o tom, co dobrého Bůh na Ukrajině dělá a čeho jsme mohli být svědky.

Tzv. evropské tábory jsou obdobou English Campů, které v Čechách i jinde v Evropě pořádá misijní společnost Josiah Venture (JV), u nás známá spíše pod názvem Křesťanská akademie mladých (KAM). Tato organizace dodá místní církvi, v tomto případě v ukrajinském městě Rivne, kompletní know-how pro přípravu tábora, od názvu a propagačních materiálů až po témata večerních duchovních programů. Každý sbor si pak program samozřejmě doplní a přizpůsobí podle místních podmínek. Zároveň JV pomáhá propojit církve v různých zemích, aby se táborů mohly zúčastnit i křesťané z jiných zemí – v tomto případě tedy z Česka.

Možná by vás překvapilo, jak velkým lákadlem je účast Čechů na táboře pro ukrajinské děti. Většina z nich nikdy nebyla v cizině (je to pro ně drahé a komplikované), ale jako mladí lidé jsou samozřejmě v tomto směru hodně zvědaví. Evropská unie je navíc na Ukrajině synonymem kvality a pokud něco pomáhají pořádat Češi, má to už samo o sobě dobrý zvuk. Nesnažíme se ovšem na táborech učit ukrajinské děti česky, jen je seznamujeme s naší kulturou a zvyky a pochopitelně i s našimi zkušenostmi s Bohem. Dopoledne zpravidla probíhají na táboře různé kroužky (český klub, fotbal, rukodělný kroužek, kurz přežití), odpoledne je nějaká celotáborová hra a večer věnujeme společným chvalám a duchovnímu programu. Češi se pak většinou domlouvají čas-

tečně anglicky, částečně vzhledem k velké podobnosti obou slovanských jazyků i česko-ukrajinsky.

První oblastí, kde jsme letos naprosto zřetelně poznali Boží vedení, byla jednota mezi vedoucími tábora. V českém týmu bylo devět křesťanů ze sedmi různých sborů z pěti měst, a přestože se někteří z nich před táborem nikdy neviděli, stala se z nás velmi rychle dobře sehraná parta. Stejně tak prakticky

Účastníci a vedoucí evropského tábora na společné fotce.

bez problémů fungovala spolupráce s ukrajinským týmem, což rozhodně nepokládám za samozřejmost. A mimořádná atmosféra panovala i mezi dětmi: už první den shrnul jeden z vedoucích slovy, že takhle dobré to obvykle bývá až někdy v polovině tábora – a pak už to bylo jenom lepší.

Každý den jsme mohli vyslechnout svědectví minimálně jednoho křesťana o tom, jak se ve svém životě setkal s Bohem. Jako vůbec první vyprávěl vojenský kaplan Saša, jak ho Bůh zachránil před smrtí. Když se pohyboval ve válečné zóně v Donbasu, prolétla mu kulka neprůstřelnou vestou na hrudi a za-

Modlitební témata ✨

- **Za účastníky a průběh kurzů Alfa**, kurzu o výchově dětí a o výchově teenagerů. Aby účastníci přijali biblické principy a posunuli se na své cestě při hledání Boha.
- **Misie** – příprava týmu pro výjezd do Estonska (duben a srpen), misijní kurz (příprava nových misionářů), zjevení a moudrost pro sborovou misijní strategii.
- **Chválicí stráž 30. 10.–1. 11.** – Boží přítomnost a jednání. Pomazání pro jednotlivé chválicí týmy.

Dřívější modlitební témata: Bůh se přiznal k vytrvalosti a modlitbám za kroužky na Palmovce a přihlásilo se více dětí, než jsme čekali. Někde je nutno otevřít druhý kroužek z důvodu naplnění kapacity. Na kurz o výchově teenagerů se podařilo vytvořit dostatečný tým a v době psaní SD bylo již dostatek přihlášených účastníků pro jeho zahájení.

stavila se až o Bibli, kterou je zvyklý nosit v náprsní kapse. Obojí – Bibli i kulku – jsme mohli vidět na vlastní oči. Když to viděli ostatní vojáci, začali se prý modlit i ti, kdo v Boha dříve nevěřili.

Svědectví o Božím jednání bylo ovšem mnoho, a to nejen těch veřejných, ale i během soukromých rozhovorů. Trochu nás mrzelo, že jsme se vzhledem k jazykové bariéře nemohli pouštět do hlubších osobních rozhovorů; snažili jsme se tedy svědčit hlavně svojí vstřícností a laskavostí k druhým. Snad i to si Bůh použil. Jisté je, že konci tábora jsme mohli vidět, jak většina kluků i holek vydala svůj život Ježíši. Mnozí z nich plakali, a v jejich chování byla na druhý den vidět patrná změna. Nikdy jsem neviděl nic podobného, ne u tolika lidí najednou; ostatně zaskočení jsme tím byli prakticky všichni. Vždyť Bůh daleko převýšil naše očekávání! (Jeden z vedoucích se před táborem vsadil, že se zbaví svých vousů, když se obrátí alespoň jeden kluk z jeho skupinky. Obrátili se všichni a on se oholil hned druhý den ráno.)

Tolik jsem tedy chtěl napsat pro vaše povzbuzení – vždyť Bůh je stejný na Ukrajině jako u nás! Pokud byste se chtěli dozvědět víc a případně podpořit misijní aktivity na Ukrajině modlitbami, finančně nebo osobní účastní, ozvěte se mi na e-mail: raconensis@seznam.cz.

Zdeněk Zárybnický (region Palmovka)

Misijní kurz

Zeptala jsem se pořadatelů Misijního kurzu na to, co i Vás může zajímat. Odpovídá Jirka Bukovský a Jarda Sloboda

Jirko, co tě přivedlo na myšlenku takový kurz pořádat?

Na misii mi záleží. Je to naše poslání v tomhle světě a také věřím, že to prospívá duchovnímu zdraví. Mám za to, že Češi mají dobré předpoklady pro misii. Rádi cestují, poznávají, zkouší nové věci, umí se přizpůsobit, uvažují pragmaticky. I když je nás tu jako křesťanů poměrně málo, věřím, že můžeme vykonat dost. Krom toho žijeme v bohaté a svobodné zemi mezi Západem a Východem. Máme dlouhé křesťanské dějiny, zkušenost minority i totality. Vidím tu potenciál k misii a řadu známek toho, že právě v oblasti pro nás Bůh něco má. Přišlo mi dobré takovým kurzem napomoci tento potenciál rozvíjet, kultivovat už probíhající a napomoci tomu, aby se z misie stávala běžná součást života církve.

Proč si myslíš, že se misie týká našeho sboru?

To, co jsem výše řekl o Čechách, platí podle mě o našem sboru zvlášť. Počet lidí ze sboru, kteří se v posledních letech zúčastnili misijního výjezdu nebo nějaké křesťanské akce v zahraničí, je poměrně vysoký. Máme zkušenosti i s dlouhodobými misionáři, ať už z našeho sboru vyšli nebo odtud byli podporováni. Možnosti jsou ještě větší. Jednou z hodnot našeho sboru je štedrost a v misii jde o to, že uvolňujeme prostředky a lidi, aby byli požehnáním jinde. Věřím, že máme co dát a že se můžeme stát požehnáním za hranicemi naší země. Věřím, že skrz dávání přichází požehnání.

Jardo, jaké jsou tvé zkušenosti s misii?

Byl jsem několikrát na krátkodobém výjezdu na Ukrajině v cikánských táborech a v místní církvi a vždy to ve mně zanechalo misijní stopy.

Jsi v kontaktu s nějakým misionářem? (s kým a jak dlouho?)

Za Jirkou Dohnalem, který slouží v Chorvatsku, jezdíme s Podpůrným týmem asi 15 let. Ptáme se, jak se mu daří a jak můžeme naši podporu zlepšit.

Pro koho je kurz určen?

Kurz je určen pro každého člena sboru bez rozdílu věku a nemusí mít ani zkušenost s misii. Prostě ho zajímá, jak to na misii chodí a co k tomu říká Bible. Jak může misii podpořit, nebo jak vyrazit na krátkodobý výjezd. Budeme mít kvalitní biblické vyučování, poslechneme si misionáře přímo z terénu přes Skype. Bude to paráda!

Podpora misionářů

Část dopisu pro modlitební tým za misii v Chorvatsku

Milý bratře, milá sestro, zdravím Tě zase po třech měsících z Rovinje a přináším Ti zprávy o nás a naší službě tady v Chorvatsku. Kéž jsou pro tebe povzbuzením a inspirací k modlitbám za nás.

13. 6.–2. 7. jsme byli celá rodina v Česku, kde jsme měli setkání s naším domovským sborem. Vidět se zase po dlouhé době

s tolika přáteli, bratry a sestrami, s kterými nás pojí léta společné služby, zápasů i radostí bylo moc povzbuzující. V Praze jsem taky prodělal operaci levého oka. Odstraňovali mi šedý zákal. A díky Pánu, vše proběhlo dobře, dokonce mi hned druhý den při kontrole řekli, že na to oko už vidím zase na 100 %.

Pak jsme odjeli do Krkonoš na dovolenou. Docela nám přišlo, takže jsme toho moc nenachodili, ale přesto jsme si to užili a odpočinuli si. Po návratu do Rovinje jsme vpluli do pravé nefalšované „okurkové sezóny“. Spousta lidí pracuje v turizmu a tak na bohoslužbách je sotva polovička lidí a prázdné židle zaplňují hosté ze zahraničí, převážně z Česka a Slovenska, takže většinou se kázání překládají na mikrofon. Přes léto kážu jen já, Goran a jednou kázala Eva.

Musím říci, že Goran měl tři naprosto skvělá kázání. Nejen co do obsahu, ale i způsobu. Kázal naprosto klidně, ale v takové autoritě a moci, že mi běhal mráz po zádech. Překládal jsem ho do češtiny a často ještě než vyslovil větu, věděl jsem, co řekne a někdy mi to ulitlo a řekl jsem to v češtině dřív než on v chorvatštině. Jestliže jsem měl v minulosti otázky nad tím, jestli by Goran, pokud by se stal mým nástupcem ve službě pastora sboru, byl schopen jednat v autoritě, (ne autoritářsky!) tak teď ty otázky nemám. Gorana vždycky charakterizovalo to, že je plný milosti. To je skvělé, ale ve službě pastora je nutné, aby k milosti byla přidána i pravda. Ježíš je plný milosti a pravdy (Jn 1:14). Milost bez pravdy je bezzubá, pravda bez milosti krutá. Když je to v rovnováze, zjevuje se v tom Otcova sláva. Když Goran kázal, spatřil jsem jeho slávu, slávu jakou má od Otce, jako jeho syn. Vidím, že se v něm

narodilo, nebo to možná v něm bylo a teď to vyšlo na povrch, co je podle mne nezbytné pro člověka, který má vést sbor. Tak z toho mám fakt velkou radost, protože pro mne je to potvrzení, že Goran je nejen ten pravý, ale i ideální člověk, který by měl vedení sboru převzít. Teď už jen, aby mu to sám Pán potvrdil, a do toho se mu nemotám. Vím, že to udělá v pravý čas. A já pak budu víc uvolněný pro mezi-sborovou službu a službu obnovy vyhořelým a doutnajícími pastory ☺.

Kačenka s naší Terezkou se snaží o reformu nedělní školy. Vymyslely nová pravidla a způsob práce, protože poslední dobou se už nedalo v neděle skoro nic dělat kvůli nekázní dětí. Rozum mi stojí nad tím, jak někteří křesťanští rodiče mají nevychované děti.

Jako rodina se máme dobře. Dětem skončily prázdniny a 7. 9. nastoupily do školy. Terezka do III. ročníku italského gymnázia, Matýsek do 8. třídy, takže pomalu promýšlíme, na jakou školu půjde, až ukončí základku. A Martínek šel do 2. třídy.

Co se týče mého zdraví, byl jsem před týdnem na onkologické prohlídce a všechno je v pořádku, jen jaterní transamílázy mi zase mírně stouply a taky thyotropní hormon, což svědčí o hypotyreóze – snížené funkci štítné žlázy. To vysvětluje moji častou únavu, a taky to, že se mi nedaří zhubnout. Vyfasoval jsem tabletky a bude se sledovat, kolik hormonu moje tělo potřebuje. Čeká mě vyšetření žláz z vnitřní sekreci na klinice nukleární medicíny. No, radost z toho nemám, protože do mě zase budou cpát nějaké radioaktivní látky. Tak uvidíme.

Nějak nám to léto rychle uběhlo. Je tu sice pořád slunečno a teplo, ale už ve 20 hod. je tma a dny se zkracují. Konec léta a podzim je tu nádherný a já jsem Pánu tak vděčný, že se na tu krásu můžu dívat. Přál bych si, abys sem mohl/mohla přijet a vidět na vlastní oči to všechno, za co jsi se po celá ta léta modlil/modlila. A protože to zřejmě nebude hned tak možné, zřídili jsme s Matyášem na YouTube vlastní kanál, kam občas umístíme nějaké to krátké video. Obrázky jsou fajn, ale když ožijí, je to lepší. Takže až tam něco pověsíme, pošlu ti heslo.

Za celou svoji rodinu Ti děkuji za tvůj zájem o nás a naši misii, za tvé modlitby, za tvou podporu. Ať Ti Pán žehná, co se do tebe vleze a i víc. Jen ať to přetéká a zavlažuje okolí!

*Za všechny Dohnalíky,
Jirka*

Parta s velkým L

Nepamatuji si, co jsem měla včera k večeři. Co se dělo první školní den se mi už také téměř vypařilo. Vzpomínky jedny bláznivé, zmizí si kdy chtějí. Včerejšek nebo první školní den mě až tak nezajímají, vlastně vůbec. Jo, škola začala v úterý a já si znovu posteskla, proč tam musím. Ale o škole mluvit nechci. Chci pátrat v paměti dál, chodit tmou a nebo světlem a hledat, co ještě můžu vidět, na co si můžu vzpomenout.

Některé chvíle prostě nezapomenete. Leviti patří mezi ně. Ano, jsem tu jako loni s úkolem vyprávět vám o nich. Kdo tam byl, nemohl na ně zapomenout. Je to hodně silná vzpomínka. Je to něco, na co se nezapomíná. Upřímně, celý rok jsem uvažovala, že bych tam nejela. Ni-jak mě to netáhlo. Všechno to štěstí z té vzpomínky vyprchalo. Možná, že je teď někde mezi spoustou skleníkových plynů a odráží světlo zpátky k zemi, co já vím.

Pár dní před táborem jsem se najednou začala těšit. Celou noc před ním jsem nespala. V návalu energie a radosti jsem zírala do stropu a polohlasem jsem opakovala všechno, na co se těším a co mi chybí. Ráno se šepot změnil ve výkřik. Jelo se. Všechno to má své kouzlo, ten tábor, potok, lesy, všech-

no, co se děje. Lidé. A Bůh. Každý večer jsem se mu blížila víc. Byla jsem potěšená.

Pamatuju si každou snídani. První svět-lý bod dne. Pokud to šlo, aby byl světlejší než celý den. Ranní čtení Bible, moje druhá a možná ještě oblíbenější snídaně. A po ní hned levely, sláva. Všechny překážky, úkoly

Pořád ještě cítím vůni lesa, všechno to přátelství, všechno to jídlo a všechny ty smradlavé ponožky kolem!

a hry v lese a samozřejmě levelisti, všechno to bylo nepostradatelnou součástí dne. Oběd. Ty už si tak dobře nepamatuju, ale chutnalo mi.

Pokud jste nabyli představy, že se o poledním klidu děti konečně zastaví, musím vás jakožto starostlivé a pečující jedince

zklamat. Ne každého totiž vedoucí hlídají celou dobu a tak se na pokojích, ale i venku hrály hry, pouštěla hudba a blblo. Bez dalšího programu, totiž workshopů, by to taky nebyli Leviti. Každý si našel svoje. Lukostřelba, sporty, zpěv, stolní hry, tanec, výtvarka a letos i čtení čtyřlístků (ohromné Kubovy sbírky). Pak oddílový čas, sranda, sporty, hry. Večeře a...

Večerní shromáždění. Chvály, papulá-ci, kázání, příběh a chvály. Výzva. Modlitby. Chvály. Nevidím na tom chybu. Teda, možná malinkou. Bylo by lepší nedávat za sebe kázání a příběh, protože je to těžké na soustře-dění a na některé děti je to moc. Ale to je jenom malinký detail a na skvělosti Levitů to nic nemění.

A potom přišlo něco, na co všichni toužebně čekali už od rána. Druhá večeře! Teda, spíš zbytky od snídaně, ale v noci to má své kouzlo. Večerní stiško (ano, se „s“, hezky slovensky), modlení a pak „spát“. Několikrát si pokecat s vedoucí a potom spát jakože doopravdy.

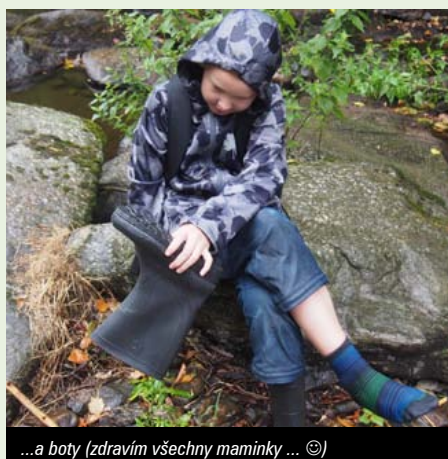
Bylo to úžasné. Děkuji Všem z podpůrného týmu a hlavním vedoucí. Děkuji chváličům. Děkuji svému oddílu. Děkuji všem, kteří přijeli. Děkuji vedoucí. Děkuji místním. Děkuji zdravotnici. Děkuji levelistům. Děkuji úplně všem. Celý rok se budu těšit. Doufám, že vy taky.

Antonie Rebeka Hrdinová

Vzhledem k tomu, že letos jsme měli několik šikovných fotografů a zveřejňujeme výběr z velkého množství fotek, jména neuvádíme.

Levely jsou dobrodružné a nebezpečné. Hlavně pro naše oblečení...

...a boty (zdravím všechny maminky ... ☺)

Postavili jsme společně sochu z Nebúkadnesa-srova snu. To jsme šikovní umělci, co? (A pak jsme si ji rozebrali.)

Každý měl svou taktiku, jak plout proti proudu (samozřejmě tam ten proud nebyl...). No, nevím, jak to nejstarším klukům fungovalo.

Doubrou chuť malým i velkým Levitům. Radši ale jděte do jídelny, jídla je tam dost.

Práčkové krmili žížalami (ty jsme nevyhrabali, ale koupili, takže byly dobré ☺) – večerní shromko.

Tábor Levitů v bodech

- *probírané téma:* Daniel
- *počet oddílů:* 8 po 12 dětech
- *počet dětí:* 110
- *počet oddílových vedoucích:* 18 + 3 praktikanti
- *celkem zapojených dospělých:* 40
- *speciální oddíl Zabulón* (jmenujeme se po izraelských kmenech): je oddíl dospívajících a jsou v něm mládežníci – kluci a holky 3/6, kteří projevili zájem o to postupně vcházet do služby našemu Pánu a konkrétně tedy na našem táboře. Jsou vyučováni, proč se

kteří na táboře dělají a jak na to, aby třeba příští rok už mohli být pomoci u oddílu, levestům nebo podpůrnému týmu. Už i letos měli ale dost práce – pomáhali při workshopch, připravovali hry na večerní shromáždění, úvody do modliteb a v neposlední řadě připravovali fyzicky místnost na scházení.

Nadto – byli prostě spolu a věřím, že měli mnohé příležitosti poznat lépe našeho Pána a také sami sebe.

- Letos jsme díky Bohu mohli prožít čas na táboře opět pod Boží ochranou, a také velkou milostí – mnozí se mohli osobně setkat s Pánem Ježíšem Kristem. Pokaždé je také velkým povzbuzením vidět, že děti se rozhodují číst Boží slovo a trávit čas s Bohem.

Parta vedoucích a mladých, kteří jezdí na tábor Levitů, není nijak uzavřenou společností. Budeme moc rádi, když se k nám přidají další služebníci, a to jak dospělí, tak mládežníci (dětí je prostě miluji ☺), kteří mají na srdci sloužit různými způsoby dětem. Renata Padevětová

Jelikož jsem měla nejmladší holčičky Šimeonky, tak to byla zábava (skákání po kamenech, stavění domečků v lese...), ale zároveň to bylo velmi náročné ☺. Každý den jsem prosila Ježíše, aby mi dal novou sílu a On mi ji vždy opravdu dal! Jsem Mu tak vděčná za všechno, co jsme tam mohly zažít. Bylo pro mě velkým povzbuzením, když jsem mohla vidět, jak moje holčičky chválí Boha a jak On se jich dotýká. Jsem nadšená z toho, jakou lásku jsme si mohly navzájem předávat. Byla to pro mě hodně dobrá zkušenost, kdy jsem mohla mimo jiné poznávat i sama sebe. Nemůžu se dočkat dalšího tábora ☺. Markéta Pasková (vedoucí na fotce)

● JAKÉ TO BYLO: Teen Camp

NEOČEKÁVANÁ CESTA

Ptáte se, co je Teen Camp a jaké to je? Tak tedy Teen znamená, že je to pro všechny teenagery. A Camp není nic jiného, než že všichni svorně bydlíme v chatkách, trávíme čas spolu navzájem, a co hlavně, trávíme ho s Bohem. A tohle je nebezpečná kombinace. Když se totiž spojí hromada nadšených mládežníků s Duchem svatým, který pro nás má neočekávané plány, výsledkem jsou Kristem proměněné životy, a o to tu jde. Je jedno, jestli se s Bohem setkáváme při rozhovorech s ostatními, při sportu, hrách nebo duchovních programech, Bůh může jednat (a také jedná) skrze cokoli, ať už je to

podali pomocnou ruku a otevřeli svá srdce. Vážím si Vás a děkuji za všechno.

- *Bylo to tady úžasný v tom, že jsem Bohu opravdu mohla dát svoje problémy, a že mi i odpovídal na otázky.*
- *Uvěřil jsem v Boha. Vděčím za to Jirkovi. Díky za vše!*
- *Bůh mě znovu naplnil láskou, energií a touhou jít s ním dál. Zbavil jsem se tu spousty tíživých věcí a cítím chuť a sílu do dalšího boje. Také mě povzbudil k tomu, abych se nebál a vyšel.*
- *I tento rok byl pro mne novou inspirací a načerpání duchovních sil a i tento jsem*

foto Šimon Ondráček

očekávané, nebo neočekávané. A jak na tohle jednání reagovali letošní účastníci TC? Přečtěte si některé jejich reakce:

- *Na Teen Campu jsem potkala spoustu skvělých lidí a měli jsme úžasnou vedoucí na workshopu i ve skupince.*
- *Bůh tady byl přítomný a bylo skvělé Ho společně chválit.*
- *Bůh mi ukázal, kdo jsem.*
- *Od tohoto Teen Campu se mě dotýká Duch svatý. Intenzivním mrazením v zádech.*
- *Teen Camp byl super, večerní programy byly skvělé a mluvily ke mně, Bůh se mě dotkl a zažil jsem zde naplněný čas. Také skupinky byly dobré, měli jsme zde veselo a nelituji toho, že jsem sem jel.*
- *Já jsem Matias a jsem Mexičan a ja ne mluvím česky. Camp to je fantasticky.*
- *Bylo to super! Bůh mi ukázal plno věcí, které mohu změnit a zlepšit. Těším se na další školní rok.*
- *Jsem ráda, že jsem mohla být v tom dětském domově. Ta atmosféra tam byla super a i ty vychovatelky byly milý, narodil od těch, co byly minulý rok. A když se tam říkála některá svědectví, tak tam ty holky brečely dojetím.*
- *Byl jsem tu poprvé jako vedoucí a bylo to moc fajn. Je to trochu náročné ale super. Je nádherné vidět nové dorostáky, jak jdou za Bohem.*
- *Na Teen Campu jsem zažila ne jeden zážrak. Když jsem přijela na Teen Camp, skoro nikoho jsem neznala. Myslela jsem si, že si mě lidé nevšimnou, ale všichni mi*

- od Boha načerpal a přijal nové věci. Rozhodl jsem se nežít život dvojí tváře. A tak i tebe povzbuzuji, aby ses nebál od Boha očekávat nové věci a dal mu prostor, aby v tobě jednal a tvořil v tobě nové věci ☺.*
- *Bůh mě uzdravil. Uzdravil mě ze závislosti: Většina z nás ví, jaké je nedokázat opustit jednu oblast v životě, která ho nějakým způsobem ovládá. Bojovala jsem s tím měsíce a Bůh mě uzdravil. Je všemohoucí, tak se nestyď a dej mu i to, co nechceš. On ti to vrátí.*
- *Bůh se mě na letošním TC opravdu dotkl. Cítím, že jsem se ve vztahu s Ním hodně posunula. Byl to úžasně strávený čas a už se strašně těším na další TC!*
- *Bohu můžeš důvěřovat v každé oblasti svého života, nech to všechno na Ném a on to vyřeší.*
- *Znovu jsem prožila, že si Bůh opravdu může použít kohokoli – i mě. Během TC mi dal několik slov pro konkrétní lidi, která se přesně hodila do jejich situace. To mě moc povzbudilo.*
- *Díky TEEN CAMPU jsem hodně posílil svou víru. Bylo to úžasně! Před tím, než jsem přijel, jsem o Bohu hodně pochyboval. Vlastně celý rok jsem žil bez Boha. Díky za všechno, bylo to úžasně...*

A máme smělou důvěru v to, že rozhodnutí nastoupit na neočekávanou cestu s Bohem, které účastníci letošního Teen Campu udělali, nebylo jen pro ten týden, pro nejbližší měsíc, ani pro nejbližší rok, ale pro nejbližší celý život.

Terka Hejnicová a účastníci TC

Dojmy z Izraele

Letos jsem poprvé navštívila Izrael. Přála jsem si to už dlouho, ale spadalo to do kategorie „zážraků“ – pro mne nereálná záležitost. Cestovali jsme s manželem přes pražský ICEJ, který pořádá zájezd pro mládež. Strávili jsme deset dní okolo Galilejského jezera, kde jsme bydleli ve stanovém táboře přímo na břehu Galilejského, Tiberiatského moře, a pak dalších deset dní soukromě v Jeruzalémě. Zážrak se konal!

Po přistání v Tel Avivu jsme cestou na sever do našeho tábora Magdala zastavovali na různých zajímavých biblických místech. Jedním z největších zážitků, kterých ale bylo mnoho, byl fakt, že jsem se procházela po stejných místech, jako před dvěma tisíci lety Ježíš! Cestou jsme se ale nejprve stavili na hoře Magada, kde jsou historické události, doložené a vykopávkami potvrzené, ještě o 500 let starší. Z Magady je výhled na údolí Ar maged on – údolí sto bitev. Místo, na kterém se válčilo, v průběhu staletí i v nedávné novodobé historii Izraele, nejvíce na světě. A nejspíš tady proběhne biblická poslední bitva. Procházeli jsme po kamenech paláce, kde se pobývalo množství judských králů včetně Šalamouna! To údolí je i zajímavé tím, že v dobách postupného osidlování židovskými osadníky tady byly močály a dnes jsou všude úrodná pole a sady. Odvodňování a zúrodnování zdejší půdy byla strašná dřina, kdy ve vedru v močálech zaplavených komáry lidé kopali odvodňovací kanály. Nakonec jeden mecenáš nakoupil a nechal sem dopravit obrovské množství eukalyptů. Ty se do močálu vysázely a postupně vodu vytáhly.

V campu Magdala

Byli jsme i v Nazaretu podívat se na místo, kde nejspíš anděl oznámil Marii, že se jí narodí Ježíš. Tam jsme si také poprvé dali jedno z nejběžnějších jídel Východu – Falafel. Je to chleba Pita, plněný nejrůznější čerstvou i nakládanou zeleninou, s omáčka-

U chrámu na hoře Blahoslavenství

mi a grilovanými kuličkami z cizrny. Mňam! Také jsme se stavili v Káně Galilejské a kromě ochutnávky vína a poslezu jeho nákupu, jsme viděli místo, kde se tato proměna nejspíše udála. Skoro na každém takovém „památném“ místě je postaven kostel a uvnitř je, většinou pod sklem, vidět vykopávka toho místa – domu, či skály apod. Často jsou to kostely z patnáctého století, ale i starší, nebo naopak, jako tento, postavené nedávno. Obrovský kostel z betonu z roku 1960. K večeru jsme dorazili do našeho tábora a snažili se postavit stany. Jezero je 200 metrů pod hladinou moře, obklopené horami, a proto vál každý večer z hor horký vítr. Postavit stan v tomto víchru a po celodenním putování bylo zajímavé. Odměnou nám byla společná první večeře, při které jsme se trochu navzájem představili a (někteří poprvé) pojedli „národní“ izraelský pokrm – chumus. Je to pomazánka z cizrny, olivového oleje a sezamu. Pita s chumusem a zeleninou a ovoce, to bylo mé a manželovo skoro každodenní jídlo, protože jsme chtěli jíst izraelská jídla a toto bylo nejjednodušší, a nemuseli jsme vařit. Potraviny jsou v Izraeli skoro cenově stejné, nebo i levnější, jako v Česku. Nakupovali jsme v nedalekém supermarketu.

Voda v Izraeli je pitná všude tam, kde není nápis, že se pít nemá – jako ve fontánách a podobně. Je čerpána a centrálně upravována právě z Galilejského jezera, takže je po celém státě ve stejné kvalitě a je možné si ji natočit bez rizika i všude na veřejných toaletách. Část pitné vody je také připravována odsolením z mořské vody. Ve vývoji odsolovacích technologií jsou Izraelci

na prvním místě na světě. Voda je nezbytná pro zemědělství a díky dokonalému systému zavlažování je Izrael s 30 % pouště velkým vývozcem ovoce a zeleniny. Aby země nebyla pouze suchopárem a pouští (jak tomu toto léto začínalo být už na mnoha místech u nás), je každý strom, květina, rostlina zavlažován pomocí hadic a hadiček a potrubí. Vše je regulováno a naprogramováno elektronicky, takže to funguje. Ve městech jsou květinové záhony na každém kruhovém objezdu a parky jsou plné zeleně a květů. Podél cest a silnic se také zavlažuje, protože tu rostou a nádherně kvetou nesčíslné keře. Také soukromé zahrádky, jako byla ta naše u domku v Jeruzalémě, kde jsme ve druhé polovině pobytu bydleli, se několikrát denně „samy“ zalijí. Napadlo mě, jak by tento způsob asi obstál u nás. Jestli by si lidé kvalitní hadice ze záhonů neodmontovali na své zahrady, či je nějakí vandalové nepropíchlí... Když už jsem u té vody, tak v Izraeli jsou veřejné toalety zadarmo a je jich dosti a jsou čisté a s toaletním papírem! Toalety buduje a financuje vláda právě proto, aby se v Izraeli nemusel nikdo doprošovat možnosti důstojně vykonat, co potřebuje. Za války si totiž od pronásledovaných Židů lidé nechali platit za použití toalety zlatem a šperky.

Noc v táboře na břehu moře byla sice dosti teplá, ale spát se většinou dalo, pokud moc nevyli kojoti, nebo bratři Arabové zrovna v sobotu nepřijeli „zapářit“ – pouštět nahlas svoji břešskou hudbu z reproduktorů až do rána. Hned při východu slunce jsem se chodila vykoupat, což byl skvělý začátek dne. Takových nás bylo několik, ale ostatní si také stihli zaplavat do odjezdu autobusem v devět hodin. Hned druhý den našeho pobytu jsme vyjeli na výlet k Mrtvému moři. Jeli jsme legendární silnicí č. 90, která spojuje sever a jih země. Část cesty vede po hranici s Jordánskem podél řeky Jordán. Západní břeh Jordánu se dělí na zóny A, B a C, kde A je pod palestinskou samosprávou (např. Ramalláh, Betlehem) a nežije zde žádné židovské obyvatelstvo. Dokonce vláda Izraele Židům zakázala na tato území vstupovat, protože tam není armáda a nemůže nikoho chránit. Pokud se omylem do některé arabské vesnice Žid dostane, hrozí mu reálné smrt – oznamují to i výstražné tabule před silnicí, která do takové vesnice vede. Přesto je to stát Izrael. B je pod kontrolou izraelské armády, žijí zde Židé i Arabové, C – to jsou malé enklávy – židovské osady na Palestinském území. V rukou Palestinců je i „Pásmo Gazy“, dlouhé dvanáct kilometrů a nejvyšší šest kilometrů široké, které Izrael odevzdal v roce 2005.

Když jsme se blížili k Mrtvému moři, viděli jsme z autobusu Kumránské jeskyně, ve kterých byly nalezeny v roce 1947 tzv.

„Kumránské svitky“ – pergameny s texty Staré smlouvy uložené v hliněných džbánkách. Ve skalách nad Mrtvým mořem je také přírodní rezervace En Gedi. Šli jsme touto pouští k Davidovým vodopádům, místu, kde se se svými lidmi ukrýval David, když prchal před Saulem. V horku bylo osvěžující namočit se pod vodopády, nebo v jezírkách pod nimi! Než jsme ovšem došli zpět k autobusu, byli jsme suší. Mrtvé moře mě překvapilo tím, jak je veliké – prostě moře! Že je slané jsem věděla ☺, ale že kapka v oku neskutečně páli, to jsem si ověřila také. Ve vedru nad čtyřicet stupňů byla hustá voda horká, ale poležet si v ní bylo velmi příjemné! V sobotu jsme navštívili zbytky města Korazim, o kterém se píše v Lukáš 10,13. Dnes se po zbytcích černých – čedičových staveb, které nejspíše „zažily“ Ježíše, prohánějí damani. Také jsme stanuli na Hoře Blahoslavenství – na kopci, na kterém Ježíš pronesl „Kázání na hoře“. Stojí tam kostel ve tvaru osmihranu – jako osm blahoslavenství. Ježíš odtamtud mluvil k pěti až deseti tisícovým zástupům! Jak ho všichni mohli slyšet? Tuto otázku jsem si nikdy nekladla, ale náš průvodce Daniel se ji pokoušel zodpovědět. Ježíš prý využíval přírodního amfiteátru, který tady tvoří stráž

Vykopávky Mikve v Kafarnaum

pod kopcem. A jinde přece kázal z moře, kdy zvuk se odrazil od vodní hladiny. Ve starověku se také používali lidé jako hlásné trouby – hlasatelé, nebo simultánní přenašeči slova, kteří byli rozestaveni v davu a předávali slova jeden druhému. Není ale nikde zaznamenáno, že by Ježíš využil.

Jedním z mnoha zážitků byla návštěva biblicky známého města Kafarnaum, kde Ježíš bydlel po tři roky. Vykopávky odkryly

žiš! To je prostě úžasné vidět místa a i části budov, kde Ježíš pobýval a kterých se i dotýkal! Objevné pro mne bylo také zjištění, jak je to přesněji s pouští, na které ho ďábel pokoušel. Moje představa byla vždy o nějaké pláni s pískem, něco na způsob Sahary, ale je to jinak! Viděli jsme to místo, kde se Ježíš postil po 40 dní. Je to poušť, ale jiná, kamenitá, hornatá, prostě ta, které jsou v Izraeli. Ve stěně skalnatého pustého kopce je

Datlovník

Petrův dům, ve kterém Ježíš pobýval, a samozřejmě je nad ním postaven supermoderní kostel z roku 1990, který vypadá asi jako vesmírná loď. Poblíž jsou zbytky synagogy, i když ne té, do které chodil Ježíš. Ta byla v roce 135 zničena a na jejím místě pak postavena nová. Zbyla ale dosti zachovalá Mikve z doby před třemi tisíci lety, ve které se do vody při rituálu také jistě ponořoval Je-

jeskyně, do které se lidé chodili postit již před pobýváním Ježíše na Zemi. Ježíš tedy pravděpodobně tuto tradici využil a pobýval na této poušti – pustém místě, i on. Zajímavé je, že dodnes do té jeskyně chodí lidé pro klid a meditaci, není to žádné poutní místo s chrámem, protože je nepřístupné.

Nanda

(pokračování v příštím čísle)

● POHLED DO MOŽNÉ BUDOUCNOSTI

Co bude dál?

V tomto článku nebudu psát o tom, co bych si přál. Chci psát o tom, co s největší pravděpodobností přijde, a o tom, jak se máme v nastalé situaci zachovat. Předpokládám, že můj článek bude zajímavý i pro křesťany, ale hned v úvodu musím uvést, že píšou jako křesťan.

Tedy nejprve, co přijde.

Přiliv uprchlíků do Evropy bude trvat minimálně několik let a výrazně změní život v Evropě. Netroufnu si podrobně popisovat, jak, protože to dnes nikdo neví. Migrace do Evropy však je a zůstane realitou a nezastaví se.

Nedomnívám se, že to tak muselo být, ale je jasné, že Evropa migranty střílet nebude (a rozhodně bych si nepřál, aby je střílela) a nenajde jiný způsob, jak migrační vlnu omezit (ostatně se domnívám, že jej ani nehledá). Představy o tom, že budeme „řešit problémy lidí v místech, odkud přecháží“ je naprosto nereálná, protože to by předpokládá-

dalo masivní vojenský zásah pozemních sil, k němuž se Evropa neodhodlá.

Dva migrační proudy

Do Evropy směřují dva proudy, které se dosti liší. Přes Středozemní moře proudí obyvatelé subsaharské Afriky, vyznáním jak křesťané, tak muslimové. Proudí z několika nefunkčních států (Somálsko, Mali, Eritrea aj.)

Syřané jsou sice vyznáním muslimové, nicméně mnozí z nich byli relativně spokojeni se sekulárním charakterem své vlasti, a pociťují silnou averzi vůči Islámskému státu.

a z terorismem zmítané Nigérie. Tento proud nezeslábně pro vysokou natalitu v uvedených zemích. Rozdíl v kvalitě života zůstane obrovský, a to i pokud se kvalita života v Evropě výrazně sníží.

Druhý proud tvoří zejména obyvatelé bývalé Sýrie a bývalého Iráku. (Troufnu si použít slova „bývalý“, protože jsem si jist, že tyto státy nebudou obnoveny v původních hranicích z doby před nástupem chaosu. Na jejich místě vzniknou téměř jistě nové státní celky – ostatně jeden z nich, Islámský stát, už vznikl. Je to stát, a je islámský.) Proud z této oblasti ovšem možná vyschne – až se z ní odstěhují všichni, kteří se odstěhovat chtějí a kteří to stihnou, než je islamisté vyhubí.

Kdyby existoval pouze tento proud, pak by jistě Evropu rovněž výrazně ovlivnil, nicméně nemusel by změnit samotnou její podstatu. Zejména Syřané jsou sice vyznáním muslimové, nicméně mnozí z nich byli relativně spokojeni ne snad s konkrétní vládou dynastie Asadů, ale se sekulárním charakterem své vlasti, a pociťují silnou averzi vůči Islámskému státu a různým islamistickým uskupením. Je jim jasné, že to jsou právě

● POHLED DO MOŽNÉ BUDOUČNOSTI

oni, kvůli komu musí prchat, často aby zachránili holé životy. Kdo se trochu seznámí s příběhy těchto lidí, těžko se ubrání soucitu. Tito uprchlíci, kteří přicházejí zejména Balkánskou cestou, dle mého názoru představují relativně malé bezpečnostní riziko.

Příznivci imigrace nás často ujišťují, že radikální islamisté se do Evropy dostávají jinými, pro ně bezpečnějšími cestami, než jsou gumové čluny ve Středomoří nebo dlouhá a náročná cesta z Turecka přes Řecko, Makedonii, Srbsko, Maďarsko a Rakousko do vysněného Německa. Toto tvrzení možná platí, nicméně bylo by bláhové se domnívat, že agenti Islámského státu nevyužívají současného zmatku. Jistě jich v těchto týdnech do Evropy proniklo dost a dost. S touto skutečností je nutno počítat.

Problém „převaděčů“

Obrovské nebezpečí představují ti, kdo inkasují peníze za dopravu migrantů do Evropy. V jejich kapsách (či na jejich kontech?) skončily miliony, ne-li miliardy eur, dolarů či liber. To znamená, že tyto lidé

1. nebudou mít zájem na tom, aby proud migrantů vyschl, protože by přišli o zdroj svých příjmů,

2. budou mít dostatek peněz na úplatky, aby s jejich pomocí ovlivnili některé politiky, kteří budou házet vidle do jakékoli snahy problém imigrace řešit (ať tak či onak),

3. budou mít dostatek peněz na financování vražd, případně teroristických skupin či dokonce vojenských jednotek, které budou využívat ke svým cílům,

4. dříve nebo později se pokusí „přetavit“ svůj ekonomický potenciál v potenciál politický.

Dále je nutno vzít v úvahu, že z nefunkčních afrických a blízkovýchodních států odcházejí především elity, které ovšem vyvádějí ze své původní vlasti i to málo kapitálu, který tam ještě byl. To nepíšu proto, abych jim to vyčítal – na jejich místě bych se asi také snažil uniknout z pekla, ve kterém byli nuceni žít. Píšu to jen proto, abych upozornil, že ekonomické a bezpečnostní problémy těchto zemí se za dané konstelace nemohou neprohlubovat.

Polarizace společnosti

Sledujeme-li média a sociální sítě, slyšíme či vidíme zprávy dvojího druhu. Podle jedněch to vypadá tak, že Evropané uprchlíky vítají, jsou z nich nadšení a pomáhají jim. Podle druhých uprchlíky nechtějí a mají z nich strach. Obojí je zřejmě pravda. Obávám se, že migrační proud bude i nadále polarizovat společnost (podotýkám, že bych si přál, abych se mýlil). Obávám se, že rostoucí napětí by mohlo vést až k občanské válce. Nepovažuji to sice za příliš pravděpodobné, přinejmenším nikoli v nejbližších letech, ale bylo by chybou se domnívat, že něco takového je v Evropě vyloučeno.

Nebezpečí rozpadu institucí

Přliv migrantů jistě nesmírně zatíží celou řadu institucí místní samosprávy i státu. Je sice možné, že nenastane nějaký naprostý rozpad (i když ani to nemohu vyloučit), ale nebezpečný bude i jakýsi „otěr“ – vznik zón, kam se policie neodvážá, tiché tolerování nu-

*Já si taky nepřeji islám v ČR,
nicméně v Syřanech,
kteří prchají ze své vlasti,
vidím především lidi,
kteří unikají před děsivou katastrofou.*

cených sňatků, domácího násilí, nedostatečná ochrana jiných menšin. Ve Švédsku už došlo k tomu, že „místní“ muslimové vyhnali „místní“ (původem blízkovýchodní) křesťany z jejich domovů. O exodu Židů z Francie už se psalo vícekrát.

Co můžeme dělat

Co můžeme dělat my křesťané? Především zachovat věrnost Ježíši Kristu. Být pravdiví, laskaví, spolehliví. Zastávat se slabších. Pomáhat všude, kde můžeme. Měli bychom se snažit zachránit poslední zbytky těch bratrů a sester, kteří na Blízkém východě ještě zbyli – už jich není mnoho. Pokud migranti přijdou i k nám, rozhodně je neberme už předem jako nepřátele. Ti, kdo to zkusili, svědčí, že misie mezi zde žijícími muslimy je snazší než mezi rodilými Čechy. Já si taky nepřeji islám v ČR, nicméně v Syřanech, kteří prchají ze své vlasti, vidím především lidi, kteří unikají před děsivou katastrofou. Nejsou to všechno krvežízniví bojovníci, kteří nás chtějí zničit – mnohdy jsou to lidé, kteří zachránili holé životy. Ano, jsem si jist, že i k nám nějací krvežízniví bojovníci proniknou. Ale na boje s nimi máme především tajné služby – ten boj nenáleží nějaké rasistické domobraně.

Měli bychom se poučit z toho, co se dalo a děje ve Francii, v Německu, v Británii, v Nizozemí, v Dánsku, ve Švédsku. Každá z těchto zemí přistoupila k přistěhovalcům trochu jinak, některé úspěšněji, jiné méně úspěšně. Usilujme o to, aby zde nevznikala ghetta, aby zůstala zachována svoboda slova, aby zůstal zachován právní stát. Pokud se zde objeví noví spoluobčané, snažme se je získat pro to dobré, co můžeme nabídnout, budme vstřícní, pomáhajme jim – a důsledně dbejme na dodržování zákonů. Samozřejmě mám obavy, zda to dokážeme – stačí někdy pozorovat revizory v metru, jak se chovají k turistům, aby se člověk pomalu styděl za to, že je Čech. (Byl jsem nedávno v Dublinu a obdivoval jsem vstřícnost a ochotu řidičů autobusů a mnoha dalších.) Ale my křesťané bychom měli jít příkladem.

Někteří patrně znáte modlitbu doktora Fergusona: „Bože, dej mi přijmout klidně

to, co nemohu změnit, dej mi plně se nasadit ve věcech, které mohu změnit, a dej mi poznat, co je co.“

Migranti s námi již zůstanou. Teď jde o to, jak spolu budeme vycházet – jak se s danou situací vyrovnáme. Věci mohou dopadnout opravdu velmi špatně – muslimové se mohou spojit s levicovými liberály a začít pronásledovat křesťany. Nebo naopak mohou začít pronásledovat nejprve levicové liberály za jejich postoj k homosexualitě a genderovou ideologii, či případně rovnou bezvěřectví. Nemyslím si ale, že se věci musí nutně ubírat touto tragickou cestou. My křesťané bychom měli být připraveni na obojí. Budme připraveni i na to nejhorší, ale usilujme o to nejlepší. Ježíš nám nikde v Písmu nezalíbil, že prožijeme svůj život v blahobytné fungující demokracii. Slíbil nám ale, že nás neopustí do konce věků a že nám dá svého Ducha, skrze kterého je do našich srdcí rozlita láska. Láska k bratrům a sestrám, láska k muslimům, láska ke „konvičkovcům“. Tato láska není naivita, není to snaha být s každým zadobře. Ale Duch nám i uprostřed pronásledování dá, abychom rozpoznali, kde můžeme usilovat o pokoj – a kde je třeba dosvědčit pravdu třeba i vlastním životem.

V létě jsem překládal svědectví pákistánského křesťana, žijícího v Londýně. Líčil, že v pákistánských vězeních nyní čeká na 300 křesťanů na smrt. Byli odsouzeni za „rouhání“. Všem jim byla učiněna nabídka, že si mohou zachránit život, konvertují-li k islámu. Jediný prý této nabídky nevyužil. Budme oddáni Kristu stejně jako oni.

Počítejme rovněž s tím, že Bůh nás může velmi překvapit. Nám se může zdát, že na Blízkém východě křesťanství končí, ale co když se za dvě desetiletí dozvíme, že v Íránu je více křesťanů než muslimů? Není to z říše pohádek. O množství konvertitů v Íránu se nedovíte. Kdyby o své konverzi někdo napsal na Facebook, vypátrají ho a zabijí jej i jeho rodinu (takové případy se skutečně staly). Když nám se zdá, že něco končí, pro Boha to může být nový začátek. Platí to i pro Evropu.

12. září 2015 Dan Drápal

Divadelní společnost Kairos II
pořádá představení

HOTEL mezi dvěma světy

19. října 2015

19:30 hod.

v Divadle K. Hackera,
Klapkova 26, Praha 8 Kobylisy

● JAK MŮŽEME POMOCI?

Nadační fond Generace 21

Odpovědi na několik hlavních otázek

Proč jsou na seznamu NF G21 právě křesťané?

Právě křesťané jsou hlavní skupinou obyvatel, kteří jsou cílem vyhlazování a genocidy ze strany tzv. Islámského státu a jediným řešením jejich budoucnosti je vystěhování. Zároveň právě křesťanům nabízíme naši partneri pomoc. Dá se tedy říct, že právě křesťanům umíme pomoci a zajistit jim přijetí, ubytování a další pomoc.

Proč je na vašem seznamu právě těchto 152 lidí?

Hlavním kritériem výběru těchto 152 osob byl fakt, že tyto lidi ZNÁME prostřednictvím našich spolupracovníků, kteří v Iráku dlouhodobě pracují. Máme bezpečně potvrzeno, že tito lidé jsou křesťané, máme potvrzeny jejich příběhy, které beze změny vyprávěli již před tím, než existovala možnost dostat se do ČR. Dalším kritériem je jejich zájem dostat se právě do ČR a v ČR i zůstat. Samozřejmostí je, že patří mezi pronásledované a na životě ohrožené lidi, kteří strádají mimo své domovy v uprchlických táborech a v dočasných ubytovacích prostorách na pro ně cizím kurdském území.

Proč nepomáháte i muslimům?

Uvědomujeme si, že i někteří muslimové jsou oběťmi války a potřebují pomoc. NF G21 však považuje křesťany a také ježidy za nejohroženější skupiny obyvatel Iráku a Sýrie. Právě jim hrozí genocida a novodobý holocaust, a to jen kvůli jejich vyznání. Zároveň naši partneri nabízející pomoc ji umí poskytnout právě těmto lidem. Dalo by se tedy říct, že právě křesťanům (případně i ježidům) umíme pomoci. Na to, jak efektivně pomoci muslimům, se soustřeďují jiné organizace.

Jak se s přijatými uprchlíky domluvíme? Jaké umí řeči?

Mateřštinou křesťanů z ninivské pláně je aramejščina, zřejmě všichni mluví i arabsky. Anglicky se domluví jen menší část z nich. Během prvních měsíců v ČR však absolvují základní intenzivní kurs češtiny, proto by měli již v okamžiku příchodu do jednotlivých bytů ovládat alespoň základní české fráze a výuka češtiny bude pokračovat i dál. Pro komplikovanější situace bude pro celou ČR zajištěno několik překladatelů z arabštiny, kteří budou moci telefonicky pomoci nebo v naléhavých případech i přijet.

Mohu jednorázově přispět na váš projekt?

Rozhodně ano. Váš dar bude použit na náklady přípravy projektu, transportu a prvního roku pobytu imigrantů v ČR.

Má smysl, abych přispíval finančně pravidelnou měsíční částkou?

Rozhodně ano. Váš dar bude použit na úhradu měsíčních nákladů imigrantů v ČR.

Kolik má NF G21 zaměstnanců, jaké má kancelář nadačního fondu náklady a kolik vůbec stojí provoz NF?

Všichni, kdo pracují pro NF G21, to dosud dělají zdarma nebo jsou placeni ze zdrojů mimo nadační fond (tedy žádní zaměstnan-

ci). Také pracují ze svých domovů nebo svých soukromých firem, takže NF neplatí žádné náklady za kancelář. Jedinými náklady jsou zatím proplácení cestovného po ČR, nebo za cesty do Iráku. Všichni se snaží, aby co nejvíce peněz zůstalo na přímou pomoc uprchlíkům. V budoucnu po příjezdu uprchlíků se však počítá s tím, že bude třeba zaměstnat a platit odborníky na péči, integraci, jazykové a další služby.

(Výbráno z webu www.gen21.cz)

Hlavním projektem NF G21 je úsilí dostat do bezpečí do České republiky křesťanské a ježidské rodiny s dětmi a sirotky, jejichž životy jsou ohroženy v Iráku a v Sýrii.

NF G21 v těchto dnech shromažďuje společně s dalšími partnery nabídky na případné ubytování rodin, finanční prostředky na náklady spojené s tímto projektem a pokouší se nalézt podporu v parlamentu a u příslušných úřadů.

www.gen21.cz

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Mezi řádky

Střední škola v Los Angeles byla vysoce prestižní. Ale před dvěma roky přišlo nařízení o „dobrovolné“ přeměně na školu integrovanou.

V důsledku této změny tři čtvrtiny nejlepších studentů odešlo. Naopak přišli ti, kdo o studium zájem moc neměli. Mnoho z nich nastoupilo jen proto, že jim dal kurátor na vybranou: buď polepšovna, nebo nástup do školy.

V L. A. zuřily pouliční boje gangů a nepokoje se postupně přelily i za zdi školní budovy.

Za této situace nastoupila na vlastní žádost k nejproblémovější třídě mladá učitelka Erin Gruwell (Hilary Swank). Třída plná dětí, které vidaly smrt kolem sebe až příliš často, byla její první učitelskou zkušeností.

Počáteční přátelské přijetí učitelského sboru se ale brzy změnilo v nechuť jakkoli mladé kolegyni pomáhat, neboť ta zvolila velmi neotřelé metody a za cenu velkých osobních obětí dotáhla své žáky až ke konci druhého ročníku a usilovala o výjimku, aby je mohla vést i nadále. To ale dle nastavených pravidel nebylo možné, neboť třetí a čtvrtý ročník byl vyhrazen pro učitele s větší zkušeností. Jejich úspěchů, tedy faktu, že třídu složenou z členů několika soupeřících gangů, stmelila v kolektiv táhnoucí za jeden provaz, si začala všimát média. Boj mladé učitelky za prolomení zažitých pravidel a mít možnost vést děti dál, se tak rozhořel naplno.

Ale boj o uznání výsledků její práce nebyl jediným, který mladá učitelka vedla. Škola odmítla financovat její aktivity, a aby moh-

la žákům dopřát nové knihy, pozvat na besedu nějakou zajímavou osobnost, nebo vzít třídu na výlet, nastoupila ještě do dalších dvou zaměstnání. Doma se jí nedostávalo potřeb-

né podpory a manželství se ocitlo po krátké době trvání před rozvodem.

Filmů s tematikou, kdy k nezvladatelné třídě přijde nový učitel, nebylo natočeno už docela dost. V tomto směru nejde tedy o nic originálního. Nový je ale poněkud jiný úhel pohledu, neboť scénář zabíhá více i do soukromí vyučujícího. Bonusem navíc je fakt, že příběh se skutečně v relativně nedávné minulosti stal a neskončil po čtyřech letech studia.

Mezi řádky je snímek jako stvořený pro chvíle odpočinku. Jednoduše načrtnuté jednotlivé scény nenutí k velkému přemýšlení. Přesto je zde mnoho momentů, které diváky k zamyšlení dovedou.

Zajímavostí je, že pozůstali, se kterými se žáci setkali v muzeu holocaustu, byli jeho skutečnými účastníky.

Film hodně postavený na skvělém výkonu hlavní představitelky v režii Richarda LaGravenese má pochopitelně i několik drobnějších slabín. Jednou z nich je například i moment, kdy žák, který po několik měsíců žil na ulici a byl bez možnosti dělat domácí úkoly, chodil nadále do školy upravený a oholený. Ale i přes pár podobných nedostatků snímek dostal od diváků vynikající 78 %.

Pavel Rosecký

Přijmi sám sebe

– kurz na téma sebepřijetí
začíná 6. 11. 2015

**Prakticky zaměřený kurz v pěti lekcích
bude probíhat 5 pátečních večerů
od 6. 11. do 4. 12. 2015**

*Podrobnější informace včetně zpětné vazby
od účastníků proběhlých kurzů najdete na:
sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce.*

Přihlašujte se e-mailem na adresu:
petra.mizurova@kaes.cz
Kurzovné: 750 Kč, pro studenty 500 Kč.

KURZ O MISII

- Šest setkání pro zájemce o misii
- Středy od 18:30 (Na Žertvách)
- Začátek 14. 10.
- Nutnost přihlášení

Více na www.kspraha.cz
misijnikurz.praha@kaes.cz

**Jaké to je setkat se s uprchlíky hned při jejich příchodu do Evropy, konkrétně v Řecku?
Dá se s afghánskými muslimy mluvit o Ježíši?**

Prezentace z misijního výjezdu mezi uprchlíky do Řecka

**úterý 13. října v 18:30
Na Žertvách, Velký sál**

Misijní tým, který byl v létě na dva týdny sloužit uprchlíkům v Athénách,
by se s Vámi rád podělil o své zážitky a zkušenosti s uprchlíky a s Bohem.
Můžete se těšit na vyprávění, fotky z výjezdu a malou ukázkou perské kultury.

STÁNEK UCTÍVÁNÍ

**42 hodin, které chceme věnovat chvále, uctívání a proroctví
v očekávání na Boží inspiraci a spočinutí v Jeho přítomnosti.**

**Začátek: pátek 30.10. v 18.00
Ukončení: neděle 1.11. ve 14.00**

**Místo konání: velký sál KS Praha
Na Žertvách 23, Praha 8**

**Pojďte spolu s námi stát ve chvalách
před Božím trůnem, uctívat Otce,
vzájemně se povzbuzovat a inspirovat**

Všechny stráže jsou otevřené, zván je každý, kdo má na srdci uctívání Otce

● Pronajmu ženě, ženám,
dvě místnosti s příslušen-
stvím v rodinném domku,
okr. Praha východ. Dobrá do-
pravní obslužnost – 12 minut
metro Ládví.
Dana a Zdeněk Paulusovi,
tel. 724 296 004, 607 648 721,
e-mail: paulusz@atlas.cz

AGLOW
INTERNATIONAL

**16. 10. 2015
od 18:00**

**mluvčí
Robin Harsh,
Soukenická 15,
Praha 1, v přízemí
v „Kavárně“.**

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Večerní setkání pro mladé, kde to žije

téma Blázen pro Ježíše

SESTÁ 11. 10.
18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

pestrý
program
jinak
vstup
zdarma

mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

**Příležitost prozkoumat
smysl života**

čtvrtky 1. 10. – 10. 12.

v 18:30 hod.

pro mládež od 18:00 hod.

v prostorách Křesťanského společenství Praha,

Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň

www.kspraha.cz

Alfa

kurzyalfa.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 10. 15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina MLASK pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Petr Kácha – Vztah církve k Izraeli v posledních časech

1. 11. 15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček – Bože, uzdrav má zranění

19. 10. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

28. 11. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

KURZ ZAČÍT ZNOVU

*Jak dál po rozchodu či rozvodu / kurz tvoří 6 setkání
začátek v pondělí 19. 10. v 18:30 hodin
místo: Budějovická 9a (u metra Budějovická), více viz prahajih.cz*

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 53/7/29

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař,
3. neděle společně s regionem Střed
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 17/5/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 72/3/17
Úmrtí: Jan Ledvína

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 85/27/23

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 44/7/17

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 26. 10. v 18:30, knihovna na Palmovce
Počet členů: 101/18/33

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
1. 11. 2015

